

MADELIEFJE *BELLIS PERENNIS*

Een lage, lichtgroene, overblijvende plant, die van het vroege voorjaar tot de late herfst en vaak ook 's winters in bloei te vinden is, zolang het maar niet te hard vriest. De witte bloemhoofdjes hebben een geel hartje en staan op een korte, kale stengel, die aan de voet door een rozet van bladeren wordt omgeven.

Het is een composiet, dus het bloemhoofdje is samengesteld uit een heleboel witte en gele bloemetjes en de witte bloemetjes (blaadjes) zijn aan de top vaak rood-paars gekleurd.

Indiceert: Matig voedselrijke, niet te sterk bemeste weilanden. Geldt in graslanden en slootkanten als een teken van bloemrijke graslandtypen en een zorgvuldig slootkantbeheer, met name door het ontzien van meststoffen. Buiten het polderland komt het Madeliefje ook veel voor in gazons.

Het Madeliefje, ook wel meizoentje of kransje genoemd gold ook als symbool voor de maagd Maria. (je hebt er zelf vast ook weleens een krans van gemaakt) Men vertelde elkaar dat het Madeliefje ontsproten zou zijn uit de tranen die zij vergoot, tijdens de vlucht naar Egypte. Een oude legende verhaalt waarom aan de witte lintbloempjes rode vlekjes zitten. Toen Maria bezig was dit bloempje als patroon te verwerken in het weefsel dat voor kindje Jezus bestemd was, prikte zij zich in de vinger en de druppels bloed vielen op het patroon, vandaar...

Het madeliefje is ook goed eetbaar in bijvoorbeeld salades. Het heeft een licht nootachtige smaak.

Foto's: Paul Busselen

Tekst: Thames Tol en Tanja Verbij

Maart 2019